

(สำเนา)
เลขรับ ๘๑๔๐/๒๕๖๖ วันที่ ๑๔ ก.ค. ๒๕๖๖
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๔๗๓

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง พระราชกำหนดการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อปฏิบัติตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร
พ.ศ. ๒๕๖๖

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดในเรื่องนี้

ด้วยได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อปฏิบัติตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นกฎหมายแล้ว ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอพระราชกำหนดดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๕๔
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

มนชัย พิมพ์
ทาน
ธีรนาท ตรวจ

พระราชกำหนด

การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อปฏิบัติ
ตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร
พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อปฏิบัติตามความตกลง
ระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร

พระราชกำหนดนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้
เพื่อให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อผูกพันในการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาษีอากร
และข้อมูลบัญชีทางการเงินตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร และเพื่อให้การจัดเก็บภาษี
เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

ซึ่งการตราพระราชกำหนดนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อปฏิบัติ ตามความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญาตามที่ระบุในความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากรตามหมวด ๑ การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบร้องขอ หรือความตกลงตามหมวด ๒ การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ บรรดาคำสั่งหรือหนังสืออื่นใดที่อธิบดีมีถึงบุคคลใดตามพระราชกำหนดนี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้น ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ หรือบุคคลนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ใช้วิธีปิดคำสั่งหรือหนังสืออื่น แล้วแต่กรณี ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ที่อยู่ หรือสำนักงานของบุคคลนั้น หรือบ้านที่บุคคลนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรครั้งสุดท้าย หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้น หรือโฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วให้ถือว่าเป็นอันได้รับแล้ว

มาตรา ๕ บรรดาคำสั่งหรือหนังสืออื่นใดที่อธิบดีส่งไปยังบุคคลใดตามพระราชกำหนดนี้ หรือบรรดาข้อมูล บัญชีทางการเงิน คำชี้แจง เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่บุคคลใดต้องจัดทำ

หรือนำส่งให้แก่อธิบดีตามพระราชกำหนดนี้ อาจกระทำด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดทำ การส่ง การรับ ตลอดจนการเก็บรักษาที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบร้องขอ

มาตรา ๗ ในหมวดนี้

“ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร” หมายความว่า

(๑) ความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรที่รัฐบาลไทยหรือสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยทำกับคู่สัญญา หรือ

(๒) ความตกลงพหุภาคีว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารภาษีที่รัฐบาลไทยได้เข้าผูกพันเป็นภาคี

“คู่สัญญา” หมายความว่า รัฐบาลต่างประเทศ หรือหน่วยงานต่างประเทศที่ได้ทำความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรกับรัฐบาลไทย หรือสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย หรือที่เป็นภาคีตามความตกลงพหุภาคีว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารภาษี

มาตรา ๘ ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยมีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลตามที่ได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญา ทั้งนี้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลดังกล่าวต้อง

(๑) เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรและการบังคับใช้กฎหมายภาษีอากรของคู่สัญญาผู้ร้องขอ และ

(๒) เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งอยู่ระหว่างการตรวจสอบ การสอบสวน การดำเนินคดี หรือการบังคับคดีในทางภาษีอากรโดยคู่สัญญาผู้ร้องขอ รวมทั้งข้อมูลของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๙ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญาใดประสงค์จะขอข้อมูลภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญานั้นทำคำร้องขอข้อมูลส่งมายังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทย โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดข้อมูลของบุคคลซึ่งอยู่ระหว่างการตรวจสอบ การสอบสวน การดำเนินคดี หรือการบังคับคดีในทางภาษีอากรโดยคู่สัญญาผู้ร้องขอ หรือข้อมูลของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว

(๒) ข้อมูลที่ร้องขอ รวมถึงลักษณะและรูปแบบของข้อมูลที่คู่สัญญาผู้ร้องขอประสงค์จะให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยจัดส่งให้

(๓) วัตถุประสงค์ในทางภาษีที่เป็นเหตุในการขอข้อมูล

(๔) เหตุที่ทำให้เชื่อว่ามิข้อมูลที่ร้องขออยู่ในประเทศไทย หรือมีข้อมูลที่ร้องขออยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของบุคคลซึ่งอยู่ในประเทศไทย

(๕) ชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งเชื่อว่าครอบครองข้อมูลที่ร้องขอ

(๖) ข้อความซึ่งแสดงให้เห็นว่าการร้องขอดังกล่าวสอดคล้องกับกฎหมายหรือแนวปฏิบัติในทางบริหารของคู่สัญญาผู้ร้องขอ เพื่อแสดงให้เห็นว่าหากข้อมูลนั้นอยู่ในดินแดนของคู่สัญญาผู้ร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญาผู้ร้องขอจะสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ตามกฎหมายหรือแนวปฏิบัติปกติในทางบริหารของคู่สัญญาผู้ร้องขอ และการขอข้อมูลนั้นสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร

(๗) ข้อความซึ่งแสดงให้เห็นว่าคู่สัญญาผู้ร้องขอได้ดำเนินมาตรการทั้งหมดเท่าที่ตนจะสามารถกระทำได้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวแล้ว หรือในกรณีที่มีมาตรการที่สามารถดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวแต่การดำเนินมาตรการดังกล่าวจะทำให้เกิดความยากลำบากเกินสมควร

มาตรา ๑๐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยปฏิเสธการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามหมวดนี้ หากปรากฏเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(๑) การได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อแลกเปลี่ยนตามหมวดนี้จะเป็นการขัดต่อกฎหมายหรือแนวปฏิบัติปกติในทางบริหารของประเทศไทยหรือของคู่สัญญาผู้ร้องขอ

(๒) การแลกเปลี่ยนข้อมูลจะเป็นการขัดต่อกฎหมายหรือแนวปฏิบัติปกติในทางบริหารของประเทศไทยหรือของคู่สัญญาผู้ร้องขอ

(๓) การแลกเปลี่ยนข้อมูลจะมีผลเป็นการเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือความลับทางวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อมูลที่เปิดเผยจะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๔) มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าคู่สัญญาผู้ร้องขอจะไม่สามารถรักษาข้อมูลที่ได้รับไว้เป็นความลับ

(๕) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญาผู้ร้องขอจะไม่สามารถจัดส่งข้อมูลลักษณะเดียวกันที่มีอยู่ในดินแดนของตน หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยร้องขอข้อมูลดังกล่าว

(๖) หลักการในการจัดเก็บภาษีอากรของคู่สัญญาผู้ร้องขอขัดหรือแย้งกับหลักการในการจัดเก็บภาษีอากรซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไปหรือขัดต่อบทบัญญัติของความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากร

(๗) คู่สัญญาผู้ร้องขอยังมิได้ดำเนินการทั้งหมดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลภายใต้กฎหมายหรือแนวปฏิบัติทางบริหาร เว้นแต่การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้เกิดความยากลำบากเกินสมควร

(๘) การแลกเปลี่ยนข้อมูลตามคำร้องขอของคู่สัญญาจะมีผลทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อบุคคลผู้มีสัญชาติไทย

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับคำร้องขอข้อมูลตามมาตรา ๙ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยพิจารณาว่าคำร้องขอข้อมูลนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรา ๘ หรือไม่ และคำร้องขอข้อมูลนั้นมีรายการครบถ้วนและมีรายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอต่อการดำเนินการหรือไม่ รวมทั้งมีเหตุปฏิเสธการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรา ๑๐ หรือไม่

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยเห็นว่าคำร้องขอข้อมูลนั้นมีรายการไม่ครบถ้วนหรือมีรายละเอียดไม่ชัดเจนหรือไม่เพียงพอต่อการดำเนินการตามคำร้องขอข้อมูลได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญาผู้ร้องขอว่าคำร้องขอดังกล่าวมีรายการไม่ครบถ้วน หรือมีรายละเอียดไม่ชัดเจนหรือไม่เพียงพอต่อการดำเนินการตามคำร้องขอได้ และแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญาผู้ร้องขอให้จัดทำข้อมูลเพิ่มเติมส่งมายังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยพิจารณาคำร้องขอข้อมูลแล้วเห็นว่าคำร้องขอข้อมูลนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรา ๘ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญาผู้ร้องขอไม่ดำเนินการจัดทำและส่งข้อมูลเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดในวรรคสองโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีเหตุปฏิเสธการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรา ๑๐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยปฏิเสธคำร้องขอข้อมูลพร้อมแจ้งเหตุผลของการปฏิเสธให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญาผู้ร้องขอทราบ

มาตรา ๑๒ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยพิจารณาคำร้องขอข้อมูลตามมาตรา ๑๑ แล้วเห็นว่าคำร้องขอข้อมูลนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์การแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรา ๘ และมีรายการครบถ้วน และมีรายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอต่อการดำเนินการ รวมทั้งไม่มีเหตุปฏิเสธการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรา ๑๐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ หากยังไม่มีข้อมูลดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยสั่งการให้อธิบดีดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลตามที่ได้รับคำร้องขอนั้นและส่งให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยเพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามที่ได้รับคำร้องขอได้

ในการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลของบุคคลซึ่งถูกระบุในคำร้องขอ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือรวบรวมและนำส่งข้อมูลนั้นให้แก่อธิบดีได้

หมวด ๒

การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติ

มาตรา ๑๓ ในหมวดนี้

“ความตกลง” หมายความว่า ความตกลงพหุภาคีระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลบัญชีทางการเงินแบบอัตโนมัติ

“คู่สัญญา” หมายความว่า รัฐหรือภาคีตามความตกลง ทั้งนี้ ตามรายชื่อที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“บัญชีทางการเงิน” หมายความว่า บัญชีรับฝากเงิน บัญชีรับฝากสินทรัพย์ บัญชีเพื่อการลงทุน หรือกรมธรรม์ประกันชีวิต ของลูกค้าของผู้มีหน้าที่รายงาน

“ผู้ที่ต้องถูกรายงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ทางภาษีในดินแดนของคู่สัญญา หรือกองมรดกของเจ้ามรดกซึ่งมีถิ่นที่อยู่ทางภาษีในดินแดนของคู่สัญญา

มาตรา ๑๔ ภายใต้ความตกลง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยมีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติซึ่งข้อมูลบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงานที่ได้รับมาตามมาตรา ๑๘ กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญา โดยข้อมูลที่จะแลกเปลี่ยนกับคู่สัญญาใด ต้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ต้องถูกรายงาน ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ทางภาษีในดินแดนของคู่สัญญานั้น

มาตรา ๑๕ ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีหน้าที่รายงานข้อมูลบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงานต่ออธิบดี

- (๑) สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
- (๒) บริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (๓) สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
- (๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต
- (๕) ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (๖) ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาตามกฎหมายว่าด้วยการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา
- (๗) ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม

พุทธศักราช ๒๕๑๕

(๘) ทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน

(๙) บุคคลอื่นใดซึ่งมีข้อมูลบัญชีทางการเงินตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

บุคคลตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะหรือการให้บริการหรือทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดยกเว้นบุคคลผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๕ ให้ไม่ต้องมีหน้าที่รายงาน

มาตรา ๑๗ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานจัดให้ลูกค้ำแจ้งและยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ทางภาษีทุกครั้งที่มีการเปิดบัญชีทางการเงินใหม่

บัญชีทางการเงินที่ผู้มีหน้าที่รายงานต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ บัญชีทางการเงินที่มีลักษณะและไม่เป็นบัญชีทางการเงินที่ถูกยกเว้นการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อลูกค้ำแจ้งและยืนยันตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่รายงานตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว และหากพบว่าบัญชีทางการเงินใดถือโดยลูกค้ำซึ่งเป็นผู้ที่ต้องถูกรายงาน หรือถือโดยลูกค้ำซึ่งมีผู้มีอำนาจควบคุม

เป็นผู้ที่ต้องถูกรายงาน ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดให้บัญชีทางการเงินดังกล่าวเป็นบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงาน

ผู้ที่ต้องถูกรายงานตามวรรคสาม ไม่หมายความรวมถึงหน่วยงานของรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ ธนาคารกลาง และหน่วยงานทางการเงินอื่น ทั้งนี้ เฉพาะที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้มีอำนาจควบคุม หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งใช้อำนาจควบคุมเหนือลูกค้ำซึ่งไม่ใช่บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ ลักษณะของลูกค้ำและการใช้อำนาจควบคุมเหนือลูกค้ำแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาถิ่นที่อยู่ทางภาษีของผู้ที่ต้องถูกรายงาน การแจ้งและยืนยันข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูล ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ กฎกระทรวงอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทหรือมูลค่าของบัญชีทางการเงินก็ได้

มาตรา ๑๘ เมื่อผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงานแล้ว ให้ส่งข้อมูลเกี่ยวกับบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงานและข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานดังต่อไปนี้ ไปยังอธิบดีภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ของปีถัดไป เพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทย ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติต่อไป

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของบัญชีหรือผู้มีอำนาจควบคุมของเจ้าของบัญชี ได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษี วัน เดือน ปีเกิด และสถานที่เกิด หรือข้อมูลอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับบัญชีทางการเงิน ได้แก่ เลขที่บัญชี ยอดเงินในบัญชีหรือมูลค่าเงินสด ในกรมธรรม์ ดอกเบี้ยที่ได้รับ หรือผลประโยชน์อื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่รายงาน ได้แก่ ชื่อและหมายเลขระบุตัวตนของผู้มีหน้าที่รายงาน ทั้งนี้ ให้ใช้ข้อมูล ณ วันสิ้นปีปฏิทิน หรือ ณ วันอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

การส่งข้อมูลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และรูปแบบการส่งข้อมูล ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศผ่อนผันการส่งข้อมูลบางรายการ หรือขยายกำหนดเวลาการส่งข้อมูลนั้นออกไปก็ได้

มาตรา ๑๙ ภายหลังจากการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริงแก่ผู้มีหน้าที่รายงานว่ามีข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงไป อันมีผลทำให้บัญชีทางการเงินใดเป็นบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงานหรือทำให้ไม่เป็นบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงานอีกต่อไป ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดเพิ่มให้บัญชีนั้นเป็นบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงานหรือยกเลิกการกำหนดให้บัญชีทางการเงินนั้นเป็นบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงาน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานเก็บรักษารายการและหลักฐานการดำเนินการต่าง ๆ ว่าได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ และข้อมูลที่ได้รวบรวมมาจากกระบวนการตรวจสอบบัญชีทางการเงินตามหมวดนี้เป็นระยะเวลาหกปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินที่เสร็จสิ้นกระบวนการตรวจสอบบัญชีทางการเงินนั้น

มาตรา ๒๑ ผู้มีหน้าที่รายงานอาจแต่งตั้งตัวแทนเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานยังคงมีความรับผิดชอบหากตัวแทนมิได้ดำเนินการถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามหมวดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่รายงาน กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้มีหน้าที่รายงาน หรือตัวแทนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๑ มาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีทางการเงิน เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ อันควรแก่เรื่องมาตรวจสอบได้

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ความปรากฏแก่อธิบดีว่า

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงานไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๓๒ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้มีหน้าที่รายงานนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) ผู้มีหน้าที่รายงานปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๓๒ แต่ข้อมูลที่รายงานนั้นไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้มีหน้าที่รายงานนั้นแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามหมวดนี้ หากความปรากฏแก่อธิบดีว่าผู้มีหน้าที่รายงาน ผู้ที่ต้องถูกรายงาน หรือบุคคลอื่นใด กระทำการใด ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้มีหน้าที่รายงาน หรือผู้ที่ต้องถูกรายงานไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้มีหน้าที่รายงาน หรือผู้ที่ต้องถูกรายงาน หรือบุคคลอื่นดังกล่าวปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้

หมวด ๓

อำนาจของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

มาตรา ๒๕ ภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับภาษีอากรตามหมวด ๑ การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบร้องขอ หรือความตกลงตามหมวด ๒ การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลที่ได้รับตามพระราชกำหนดนี้ หรือข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของคู่สัญญา ให้แก่เจ้าพนักงานประเมินตามประมวลรัษฎากร หรือกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม หรือกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง โดยปราศจากเหตุอันสมควร ให้อธิบดีมีอำนาจพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ โดยปราศจากเหตุอันสมควร ให้อธิบดีพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๘ ผู้ใดเจตนาแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริง ในการดำเนินการ หรือการให้ข้อมูลตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๒๙ ผู้มีหน้าที่รายงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลอันเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ แล้วนำไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่และอำนาจตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ความผิดตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่ออธิบดีได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติตามหมวด ๒ การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติ เมื่อพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๕ ตรวจสอบบัญชีทางการเงินที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับของลูกค้าของตน และหากพบว่าบัญชีทางการเงินใดถือโดยลูกค้าซึ่งเป็นผู้ที่ต้องถูกรายงาน หรือถือโดยลูกค้าซึ่งมีผู้มีอำนาจควบคุม เป็นผู้ที่ต้องถูกรายงาน ให้ผู้มีหน้าที่รายงานกำหนดให้บัญชีทางการเงินดังกล่าวเป็นบัญชีทางการเงินที่ต้องถูกรายงานตามหมวด ๒ การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอัตโนมัติ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบบัญชีทางการเงินตามวรรคหนึ่ง และระยะเวลาในการส่งข้อมูล ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ กฎกระทรวงอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภท หรือมูลค่าของบัญชีทางการเงินก็ได้

ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับบัญชีทางการเงิน ผู้ที่ต้องถูกรายงาน ผู้มีอำนาจควบคุม และการพิจารณาถิ่นที่อยู่ทางภาษีของผู้ที่ต้องถูกรายงานตามมาตรา ๑๗ และบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๓๒ ในการลงโทษหรือในทางที่จะเป็นผลร้ายแก่ผู้มีหน้าที่รายงาน จนกว่ากฎกระทรวงหรือประกาศ ตามมาตราดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีในการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาษีอากรแบบร้องขอตามความตกลงหรืออนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร และความตกลงพหุภาคีว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านการบริหารภาษี และต้องปฏิบัติตามพันธกรณีในการแลกเปลี่ยนข้อมูลบัญชีทางการเงินแบบอัตโนมัติตามความตกลงพหุภาคีระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลบัญชีทางการเงินแบบอัตโนมัติ ประกอบกับประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกของ Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes ซึ่งเป็นกรอบความร่วมมือเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาษีอากรขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development) ประเทศไทยจึงต้องดำเนินการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาษีอากรแบบร้องขอและข้อมูลบัญชีทางการเงินแบบอัตโนมัติกับคู่ภาคีของความตกลงดังกล่าวภายในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นเรื่องใหม่ และมีความซับซ้อนในทางปฏิบัติ จึงต้องให้เวลาแก่สถาบันการเงินซึ่งจะเป็นผู้มีหน้าที่รายงาน ในการตรวจสอบ และจัดเตรียมข้อมูลบัญชีทางการเงินที่อยู่ในความครอบครองดูแลของตนเพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยน หากสถาบันการเงินของประเทศไทยไม่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ประเทศไทยก็จะถูกจัดให้เป็นประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือทางภาษีกับสหภาพยุโรปและกลุ่มประเทศ OECD อันเป็นคู่ค้าสำคัญ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรงโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติในเรื่องดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรซึ่งพิจารณาชั้นกรรมาธิการเสร็จสิ้นแล้ว แต่เนื่องจากมีการปิดสมัยประชุมสภาเสียก่อน ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงค้างการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหากไม่ตราพระราชกำหนดขึ้น ก็จะไม่มีความหมายที่กำหนดให้ต้องมีการปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว กรณีจึงเป็นเหตุฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้